

Maria Santíssima, Mare de Déu i Mare nostra

Xavier Echevarría. 'Itinerarios de vida cristiana'. Planeta, 2001. (Cap. 4). La que està per sobre dels àngels i dels sants va tenir una existència normal, afirma en aquest text el Prelat.

09/03/2006

La vida de la Mare de Déu (...) ens ensenya que, com va escriure Sant Josepmaria, la santedat i la grandesa no tenen perquè manifestar-se en

“accions aparatoses, sinó en el sacrifici amagat i silenciós de cada jornada [...]. Per ser divins, per omplir-nos de Déu, hem de començar sent molt humans, visquent cara a Déu la nostra condició d’homes corrents, santificant aquesta aparent petitesa. Així va viure Maria. La plena de gràcia, la que és objecte de les complaences de Déu, la que està per sobre dels àngels i dels sants va tenir una existència normal”.

Aquest és, en efecte, un dels trets essencials de l’existència terrenal de la Mare de Déu i, en conseqüència, de la crida a una vida santa que des d’Ella ressona. Aquesta és una de les esplèndides i senzilles veritats que descobrim quan ens endinsem a la llar de Jesús, Maria i Josep a Natzaret. Qui busca servir i agradar a Déu pot trobar el seu Creador, Redemptor i Santificador en el més corrent, enmig del treball quotidià i de les tasques més ordinàries. És

possible- la vida de Maria ho manifesta clarament- estar plenament concentrat en les ocupacions de cada jornada i alhora divinitzar-les. És assequible ser “contemplatius enmig del món”, mantenir un tracte molt íntim amb Déu a través de les activitats normals de la nostra jornada.

Per assolir aquesta fita, és necessari l'esforç de referir la pròpia conducta a Déu. Si la magnitud de l'ideal ens acovardeix alguna vegada, una mirada a la resposta fidel de la Mare de Déu ens estimularà. No oblidem que ens ha quedat com un tresor, no només el seu testimoni sinó Ella mateixa, doncs regna junt al seu Fill als cels i es mostra sempre disposada a recórrer en el nostre ajut amb la seva protecció i afecte maternal. Només invocar-la, i fins i tot abans, Maria ve en el nostre auxili, encara que sovint la seva tutela eficaç i afectuosa ens passi desapercibuda.

Considerem també que el camí de Maria Santíssima- com el del seu Fill- no esquivava la Creu. (...) No hem de tenir por a la Creu perquè, en ella, si mirem i seguim a Maria, descobrirem, com Ella, l'alegria que embarga l'ànima quan s'oblida de si mateixa per confiar-se a l'amor redemptor de Jesús. La seva maternitat, viscuda de manera suprema junt al seu fill al Calvari, és una invitació –forta i delicada- adreçada a tots nosaltres perquè sapiguem acompanyar-la i, acollint-la com a Mare, participar de la seva entrega per la salvació del món (...).

Descobrirem aquesta rica ventura de la Creu en l'empeny de comprensió i generositat diàries cap als altres; en els detalls normals de servei, encara que ens costin, propis de la convivència familiar, laboral o social; en la penitència i el sacrifici, cercats i estimats en les ocupacions habituals, en el testimoni alegre i senzill de la

sobrietat, d'amor a la santa puresa, de solidaritat amb el patiment i les necessitats de tots, en especial dels més dèbils; en l'allunyament de qualsevol ocasió de pecat, en la fugida de la temptació, i en la ràpida tornada a Déu per la conversió a través de la Confessió sacramental. Maria se'ns presenta- ho senyalà Joan Pau II- com llum i ajuda especial per tornar a la casa del Pare, per recórrer el camí que, des del penediment pel pecat, condueix a l'alegria de saber-nos fills de Déu.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/maria-
santissima-mare-de-deu-i-mare-nostra/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/maria-santissima-mare-de-deu-i-mare-nostra/)
(07/08/2025)